

Прокуратура України

ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька. 13/15, м. Київ. 01011 факс: (044) 280-26-03

e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua

Код ЄДРПОУ 00034051

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«29» 03 2024 року

Прокурор групи прокурорів – прокурор Криворізької східної окружної прокуратури Дніпропетровської області Детков Іван Леонідович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42023000000001169 від 14.07.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 3 ст. 436-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Солобуєву Олексію Ігоревичу
(рос. Солобуєву Алексею Игоревичу),
08.10.1991 р.н.; громадянину Російської Федерації; уродженцю м. Кемерово СРСР; працюючому: помічник ректора з виховної та соціальної роботи Кемеровського державного медичного університету; який зареєстрований та проживає за адресою: Російська Федерація, Кемеровська область, м. Кемерово, проспект Леніна, буд. 112, кв. 24,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення (злочину) передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 3 ст. 436-2 КК України, а саме виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році та глорифікація представників збройних формувань Російської Федерації, вчинене з використанням засобів масової інформації, за попередньою змовою групою осіб.

Так, 24.10.1945 набув чинності Статут ООН, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено дану організацію. До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її

застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у ст.ст. 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974 серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового або іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництву у Європі від 01.08.1975, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Відповідно до п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництву у Європі від 01.08.1975 поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до п.п. 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одній та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо

вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

Відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація 31.05.1997 уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та Російською Федерацією (ратифікований Законом України № 13/98-ВР від 14.01.1998 та Федеральним Законом Російської Федерації № 42-ФЗ від 02.03.1999). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, не застосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований Російською Федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Згідно статті 6 Конституції України, державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Стаття 69 Конституції України зазначає, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статті 85 Конституції України, призначення всеукраїнського референдуму з питань, визначених статтею 73 цієї Конституції, належить до повноважень Верховної Ради України.

Відповідно до ст. ст. 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, АР Крим є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, у березні – квітні 2014 року в Луганській та Донецькій областях України розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської та Донецької областей та порушення територіальної цілісності України.

За поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, 07.04.2014 на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

Через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України 13.04.2014 виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу «Про визнання РФ державою-агресором», затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано Російську Федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує

діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку.

Надалі, 22.02.2022 президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил Російської Федерації за її межами, яке було задоволено.

Російська Федерація 24.02.2022 відкрито вторглася в Україну, коли її збройні сили о 03 год 40 хв перетнули державний кордон у Луганській області.

Того ж дня, 24.02.2022, о 04 год 30 хв за київським часом президент Російської Федерації, виступаючи на центральних телеканалах російського телебачення, оголосив про проведення на території України так званої «спеціальної воєнної операції» з метою нібито «демлітаризації та денацифікації України». Відразу після цього збройні сили Російської Федерації, що діяли за наказом керівництва Російської Федерації та її збройних сил, почали наносити ракетні удари по всій території України.

У зв'язку з цим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє по сьогоднішній день.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється громадянин Російської Федерації Солобуєв О.І.

Досудовим розслідуванням встановлено, що колектив Кемеровського державного медичного університету, який розташований за адресою: Кемеровська область, м. Кемерово вулиця Ворошилова 22А, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 06.05.2022, діючи за попередньою змовою групою осіб, маючи на меті підтримати загарбницькі дії з боку Російської Федерації по відношенню до територіальної цілісності України, у т.ч. шляхом виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році та глорифікації представників збройних формувань Російської Федерації, які здійснюють збройну агресію Російської Федерації проти України прийняли участь у записі відеоролику із закликами на підтримку збройної агресії Російської Федерації проти України, який в подальшому 06.05.2022 опубліковано на каналі «ГКУ «ЦИТ Кузбасса» під назвою «КемГМУ о спецоперации на Украине».

Так, встановлено, що 06.05.2022 на всесвітній платформі відеохостингу «YouTube», на каналі із назвою «ГКУ «ЦИТ Кузбасса» за посиланням (інтернет-адресою): [«https://www.youtube.com/watch?v=An0UzHZD7oE»](https://www.youtube.com/watch?v=An0UzHZD7oE), опубліковано відеозапис тривалістю 2:31 хв. під назвою: «КемГМУ о спецоперации на Украине».

В ході досудового розслідування досліджено опублікований відеозапис тривалістю 2:31 хв. під назвою: «КемГМУ о спецоперации на Украине»:

Відеоматеріал розпочинається із заставки з написом «Кемеровский государственный медицинский университет» та грає закадрова музика.

Шиллер В.В. (закадровий голос): *В 2014 году на Украине произошел государственный переворот, при поддержке США, их сателлитов, к власти пришли нацисты, уничтожившие тысячи мирных жителей на Донбассе. Как патриот России, я не могу оставаться в стороне! Как преподаватель, ученый, эксперт – просвещаю своих студентов, объясняю смысл и суть проводимой Специальной Военной Операции, и сейчас иду исполнять свой гражданский долг!*

Шапкина Е.В.: *Нам не оставили выбора! За те десятилетия, которые прошли со времен распада Советского Союза – Украина пропиталась идеями нацизма, фашизма и русофобии!*

Самарский И.Е.: *Были раскрыты факты работы медицинских биологических лабораторий, в том числе и под эгидой США. В этих лабораториях проводятся эксперименты с особо патогенными штаммами бактерий и вирусов, а также работа по созданию биологического оружия массового поражения!*

Солобуев А.И.: *Общественные организации и студенты Кемеровского государственного медицинского университета внимательно следят за ситуацией на Украине и полностью понимают серьезность происходящего. Погибают наши ребята, которые выполняют свой профессиональный долг!*

Шапкина Е.В.: *Российская армия защищает сейчас интересы российского и украинского народов!*

Солобуев А.И.: *Выпускники и будущие врачи медицинского университета – готовы стать плечом к плечу рядом с Вами, если этого потребует наша родина!*

Ковина Е.В.: *Мы учимся лечить людей.*

Алиев Г.Д.: *В то время как вы лечите мир от нацизма.*

Боровикова З.В.: *Мы наблюдаем ситуацию, когда уголовные преступники выпускаются на свободу, когда бесконтрольно всем желающим раздается оружие. В этих тяжелых условиях, наше будущее в руках наших военных!*

Загальний фон аудиторії університету, де студенти проголошують: *Благодарим воинов российской армии – спасибо за жизнь!*

Далі у відео міститься відеоряд із граючою музикою на фоні кадрів з війни, зображеннями військовослужбовців та військової техніки РФ з позначками «V», «Z», «За Донбасс» та розгромленими українськими містами. Відеоматеріал закінчується заставкою з написом «Кемеровский государственный медицинский университет».

Як встановлено досудовим розслідуванням, інформація закодована у висловах Солобуєва О.І., Шапкіної О.В. та Боровікової З.В. у публікації від 06.05.2022 на всесвітній платформі відеохостингу «YouTube» під назвою: «КемГМУ о спецоперации на Украине» за посиланням (інтернет-адресою): [«https://www.youtube.com/watch?v=An0UzHZD7oE»](https://www.youtube.com/watch?v=An0UzHZD7oE) має пропагандистський характер, на лінгвістично-комунікативному рівні містяться ознаки пропаганди, спрямованої на формування у суспільстві настроїв, відповідних до поширюваних

ідей та поглядів, а саме виправдовування їхньої «спеціальної воєнної операції», яку Росія змушена була застосувати у боротьбі з нацистами.

Вжиті мовні засоби і лінгвістичні прийоми є проявом агресивної мовленнєвої поведінки, яка реалізує прагматичну мовленнєву мету - нав'язати масовому адресату за допомогою деструктивних лінгвістичних форм негативне ставлення до України і українців як до «ворога», який є потенційно небезпечним для Росії, використання ціннісних смислів та наявність прямого протиставлення за принципом «свій-чужий» (де «ми, свої» - це росіяни, а «вони, чужі» - це українці з проукраїнською позицією, держава Україна), дають підстави стверджувати, що зафіксована в них мовленнєва діяльність є проявом агресивної мовленнєвої поведінки, яка реалізує прагматичну мовленнєву мету - переконати масового глядача у тому, що в Україні є фашисти і нацисти, які знищують російськомовне населення ДНР, спонукати масового адресата до участі у війні проти України (нацистів, фашистів) нав'язати масовому адресату за допомогою деструктивних лінгвістичних форм і прийомів негативне ставлення до патріотично налаштованих українців, і в такий спосіб героїзувати і виправдати будь-які агресивні дії Росії проти України, а також налаштувати російську аудиторію проти українців і переконати у доцільності застосування більш агресивних і радикальних дій відносно України та українського народу і вирішення суперечностей між Росією та Україною із застосуванням воєнної сили і масштабного використання збройних сил Росії з метою захоплення її територій, а також у доцільності ліквідації її державності. Заклики виражені імпліцитно (приховано) у непрямій формі, оскільки інформація поширена в публічному просторі, набуває значення публічних закликів до реалізації дій вказаних вище.

У зв'язку з вищевикладеним, громадянин Російської Федерації Солобуєв О.І., органом досудового розслідування підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 28 ч. 3 ст. 436-2 КК України – а саме виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році та глорифікація представників збройних формувань Російської Федерації, вчинене з використанням засобів масової інформації, за попередньою змовою групою осіб.

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор Криворізької східної окружної прокуратури
Дніпропетровської області

Іван ДЕТКОВ

«29» 03 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний:

_____ / _____ /
 « ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

_____ / _____ /

Захисник:

_____ / _____ /

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Прокурор у кримінальному провадженні -
 прокурор Криворізької східної окружної прокуратури
 Дніпропетровської області**

Іван ДЕТКОВ